

vak opnieuw een echte keuze kan maken hoe je dat vak onder de knie wilt krijgen op een voor jou leuke en zinnige manier.

De een hoort de stof graag een keer, de ander neust liever wat in allerlei boeken, de volgende werkt liever in een groepje mensen en onderdeel wat verder uit en weer een ander rommelt wel wat aan, maar heeft slechts af en toe behoefte om dat moeilijke stukje nog eens op video af te draaien. Dit betekent dus *een grote diversiteit in mogelijke manieren om een vak te doen*. Bij elk vak zou een soort handleiding moeten komen die ruwweg een aantal "bestudeer"-methoden aangeeft; een lijst geschikte boeken bevat en een uitgebreide doelstellingenverzameling met daarbij vermeld het daarbij vereiste kennisnivo, bevat.

Daarnaast zou er een diktaat kunnen bestaan, maar dit hoeft minder uitgebreid te zijn dan nu: samen met doelstellingenlijst en geschikte boeken behoeven slechts nog enkele specifieke moeilijkheden een nadere uitleg.

Door op deze manier prettiger te studeren, maar je eigen studiemaniër en studietempo te volgen en meer zelf kunnen bepalen hoe uitgebreid je een vak doet, wordt de motivatie sterk bevordert en dat kan alleen maar positieve gevolgen hebben.

In de TWAG-brochure wordt nog dieper ingegaan op de inhoud die een diktaat moet hebben. Er wordt nog eens uitvoerig ingegaan op het SRD-diktatenplan uit 1971 en aan het beoordelen wordt enige aandacht geschonken.

Te hopen dat dit initiatief tot nadenken over onderwijsvormen ook in andere afdelingen navolging vindt; er mag best eens een vraagteken gezet worden bij het vanzelfsprekende gemak waarmee nu een hoorkollege uitgeschreven wordt. Werkgroepen, projekt-onderwijs, themagroepen, individuele studiesystemen worden vaak nog met een te grote angst bekeken, maar onderwijs blijft er vóór de studenten zijn en dient dus flexibel en in beweging te zijn.

De TWAG probeert binnenkort binnen TW de discussie nog eens extra op te rakelen door het houden van een aantal discussie/forum uren.

Studenten en docenten moeten *samen* het onderwijs vorm geven.

Mark Geerts

x) ONDERWIJS UIT VORM, aanzet tot een discussie over: hoorkolleges, werkkolleges, diktaten, tentamens, enz.

geschreven door de TWAG-werkgroep 'Onderwijsvormen', uitgegeven door de SRD, februari '78.

De brochure is te verkrijgen bij de SRD-balie (Vrijhof kamer 144) en bij de onderwijsadministratie van TW (voor TW-studenten en medewerkers).

xx) Handleiding voor het geven van hoorkolleges - door E.B.Smuling en J.F.M.J. van Hout. Uitgave CDO/AVC i.s.m. IOWO, juli '77; 96 pagina's!

BALLOTAGE

Op 21 maart 1978 werd door het AHB een discussie gehouden die het kameroekprobleem voor eerstejaars als onderwerp had. Als deskundigen waren aanwezig: W. Kuiper (directeur SHV), drs. J.H.M. Ham (studentendekaán), Ronald Mantel, Harry Boer en Jan Broekgaarden (beiden DHB). Er waren ongeveer 75 aanwezigen in de zaal. De sfeer was nogal rommelig, hetgeen zijn oorsprong vond in de slechte voorbereiding van het AHB (o.m. matig uitgewerkte probleemstelling). Veel van de aanwezigen kwamen, als lid van een woongroep, voor hun belangen op. De kwestie blijkt de woongroepen zeer na aan het hart te liggen.

Het AHB is van mening dat de huidige situatie, waarin eerstejaars middels een ballotagesysteem aan een kamer komen, niet langer voldoet. Smaakmaker Jan Broekgaarden (voorzitter)

attendeerde de aanwezigen op de *underdog*-positie van de eerstejaars, op de frustraties en de meest walgelijke situaties bij het zoeken van kamers. Deze visie is gefundeerd op de IK-verslagen. Konkrete gegevens over de Ballotageperikelen zijn er niet veel. Waaruit bestaan de frustraties? Wat zijn de meest walgelijke situaties?

Wel bekend is dat 80% van de eerstejaars van de introductiekamer naar het definitieve adres verhuist, 10% op het tijdelijke adres blijft en dat de resterende 10% geen kamer vindt. Deze laatste groep krijgt een kamer toegewezen. Uit bovenstaande cijfers blijkt dat minstens 90% op sollicitatiepad moet. Hoe groot de groep is die daarbij onplezierige toestanden ondergaat, is niet precies bekend. Wel is bekend dat er afgelopen cursusjaar

2 studenten op de introductietijd zijn afgeknapt en vertrokken. Dat geeft te denken....

Voor de nieuwkomers vormen onzekerheid t.a.v. het vinden van een goede kamer een "diskriminatie" de kernpunten van de moeilijkheden die ze tijdens het kamersoeken ondervinden. De onzekerheid vloeit voort uit de wetenschap dat de introductiekamer "maar tijdelijk" is. Veelal loopt dit uit in alléén kamers zoeken tijdens de introductie, hetgeen uiteraard niet de bedoeling is. Aangezien de campus steeds voller wordt, zal het vinden van een goede kamer moeilijker worden en daarmee zal ook de bedoelde onzekerheid toenemen. Verder lijkt het voor de studieresultaten niet erg bevorderlijk dat de huisvestingsproblemen pas zijn opgelost als de studie eigenlijk al begonnen is.

"Diskriminatie" kan worden opgevat als grote gemene deler voor het mangel-element in de ballotage. Dit bestaat uit een veelheid van

